

Manželé Zámečnickovi: 50 let spolu po křtu i po svatbě

Za jeden týden stihl oslavit narozeniny, oženit se, a to hned dvakrát, nechat se pokřtít a úspěšně složit závěrečné učňovské zkoušky! Je řeč o Bohuslavu Zámečnickovi, kazateli Církve adventistů sedmého dne, instalatérovi, elektrikáři a především člověku s Pánem Bohem ve svém srdci, který si právě v měsíci červnu všechny tyto události připomene padesátiletým výročím. Ve čtvrtek 23.6. oslaví společně s manželkou Alenou zlatou úřední svatbu a v neděli 26.6. zlatou církevní svatbu s požehnaním. V roce 1966 se nemohli lidé nechat oddat pouze v kostele, církevní sňatek musel doprovázet sňatek na městském úřadu. Zámečnickovi si vybrali Městský úřad na Březové, protože jenom

tam byli v nedalekém okolí ochotni oddat je v jiný den než v sobotu. Hlavní letošní výroční den zlaté svatby 26. června připadl na neděli, jako byla tenkrát, když si Zámečnickovi říkali své ano před Pánem Bohem. Bohuslav byl v této chvíli teprve pět dní

plnoletý a dva dny pokřtěný do církve adventistů. Pokřtěný byl také společně se svojí budoucí, vlastně již současnou?, manželkou Alenou. Tedy po první svatbě na úřadu a před druhou v církevním společenství :-). V tomto nabítem týdnu zároveň

Manželé...

(Pokračování ze strany 1)

Bohuslav skládal učňovské praktické závěrečné zkoušky a v pondělí 27.6. po splnění i ústních závěrečných zkoušek získal výuční list. Svatbu měli zároveň i s Bohuslavovým bratrem Karlem, který si bral Věru Miškovkovou (Lippertovi).

Zámečníkovi prošli úspěšně testem, který měl ověřit, jak se po padesáti letech společného života znají. Vědí, jaký má ten druhý nejradší barvy, jídla, pořady v televizi, knihy, oblíbené citáty z Bible, koničky, radosti, starosti, znají navzájem svá přání. Oba dva vědí, proč spolu tak dlouho vydrželi. Jejich společným pojátkem je Pán Bůh, který oběma dává stejné hodnoty - lásku, odpuštění, trpělivost, toleranci, ale také zodpovědnost jeden za druhého, za celou jejich vel-

kou rodinu. Středem jejich života je Pán Bůh. Pokud je to jen trochu možné, každý den začínají i končí společnou modlitbou. Ani jeden neví, jestli existuje něco, v čem si nerozumí. Bohouš by si přál, aby si Alenka nedělala zbytečné starosti a prožívala dny veseleji, a pro sebe by si přál více trpělivosti. Alenka by si přála, aby byl Bohouš zdravý a mohli spolu zase jako dřív chodit na výlety, a stejně jako Bohouš o sobě si i ona myslí, že by mohla být trpělivější a také zdravější.

Zámečníkovi mají dvě děti, syna Libora, věhlasného lékaře - primáře, zástupce přednosty na Urologické klinice Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, a dceru Gabrielu, která loni odpracovala již třicet let v sokolovské nemocnici v pozici laborantky na

oddělení patologie, od roku 2011 vedoucí laborantky. Zámečníkovi jsou také prarodiči, mají dvě vnučky - již dospělou Štěpánku a čtrnáctiletou Agátku, ale již také prvního pravnoučka, který se narodil loni v říjnu. Jmenuje se Fredrik Louis a je jejich velkou radostí.

Sokolovský sbor gratuluje k jubileu svatby a přeje co nejvíce Boží radosti ve vzájemných vztazích doma, ve sboru a při službě druhým. (hk)

Odešel dobrý člověk Arnošt Bihary, žal přemáhá naděje

V pondělí 6. června se na loketském hřbitově rozloučili pozůstalí s Arnoštem (Ernestem) Biharym, který zemřel náhle 1. června. Pohřbu se zúčastnily desítky lidí, rodina, přátelé, známí. Ernestovi kromě reprodukcované hudby zahráli a zazpívali také členové církve adventistů ze Sokolova a Karlových Varů píseň „Až zajde slunce...“. Plakalo i nebe, z něhož se na pohřební shromáždění snesly náhle slzy deště. Na Ernesta Biharyho vzpomínal ve smuteční řeči kazatel Martin Lindtner, který zároveň povzbudil přítomné nadějí na opětovné setkání v Božím království:

Vážená zarmoucená rodino, vážení smuteční hosté,

dovolte, abych společně s Vámi vzpomínal na život Vašeho drahého zesnulého pana Arnošta Biharyho. A možná více než na nějaké zásadní události jeho života chceme vzpomínat spíše na to, jakým byl člověkem.

Narodil se téměř před šedesáti lety 20. června roku 1956. Ve svých 20 letech se oženil s manželkou Věrou. Letos v červnu by tak společně jeho šedesátinami oslavili čtyřicet let společného života. Vytvořili spolu harmonický domov pro své tři děti Arnošta, Honzu a Martinu. Byl poctivým manželem, tátou, dědou, pradědou i strýcem. Ctil

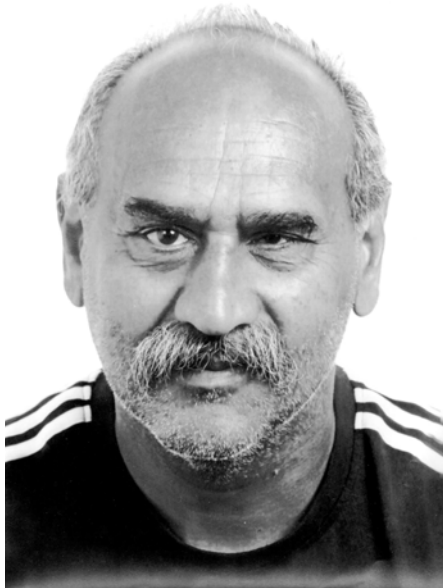
svou rodinu a vážil si ji. Miloval svá vnoučata i pravnučky, kterých si tolik neužil. Měl rád také přírodu. Od mládí se pohyboval mezi kamarády - čundráky a byl znám svou přezdívkou Apač. Rád se se svými kamarády smál, bavil a dělal legraci, i proto byl mezi nimi velmi oblíbený.

Jeho motto znělo: Nic není nemožné a neznám slovo „nejde“. Proto do poslední chvíle pracoval, i když jeho zdravotní stav byl vážný. Svou práci vždy vykonával s pílí a svědomitostí jemu vlastní. Pro tyto jeho

vlastnosti si jej lidé vážili. Byl natolik milovaný, že i jeho neteře a synovci mu říkali „dědo“. Rozdával lidem radost, lásku a úsměv na tváři. Byl to upřímný a hodný člověk, který nikdy ani slovem neublížil. Byl to muž s velikánským „M“. Ať odpočívá v pokoji.

Když nám náhle odejde blízký člověk, zůstávají nad jeho životem i odchodem nezodpovězené otázky. Otázky, které si většinou jeho nejbližší nesou celý život.

Otázky, které zůstanou bez odpovědí. Také o tom je příběh biblické postavy Job. Job ztratil náhle, z hodiny na hodinu, své nejbližší – děti. Zůstalo mu mnoho otázek, na které mu nikdo neodpověděl. *(Pokračování na další straně)*

Odešel...

(Pokračování z předchozí strany)

Ani Bůh samotný. Jedinou odpovědí pro Joba bylo: je někdo větší než ty, kdo ty odpovědi zná. Kdo ví víc než člověk, vidí dál než člověk, vidí i do hlubin lidské duše. Bible říká: Bůh je větší než naše srdce a zná všechno.

S vědomím, že neznáme odpovědi na všechny otázky, i s vědomím, že Bůh je větší než naše srdce, mi dovoluňte shrnout život vašeho blízkého pana Arnošta Biharyho slovy Ježíše Krista:

Blaze Ernestu, neboť byl tichý a právě takoví dostanou zemi za dědictví.

Blaze Ernestu, neboť hladověl a žíznil po spravedlnosti a právě takoví budou nasyceni.

Blaze Ernestu, neboť byl špičákem pokoje a právě takoví budou nazváni syny Božími.

Pan Arnošt Bihary byl velmi zručný člověk. Zrekonstruoval byt, ve kterém bydleli s manželkou Věrou. Poslední úpravu, kterou stihl udělat, byla instalace světla v kuchyni. Tento obyčejný čin se stává pro nás jeho odkazem. Z vašeho vyprávění jsem pochopil, že

pan Arnošt byl člověkem, který svou přítomností prosvětloval vaši rodinu. Stával se pro vás světlem právě svou tichostí, pokojem, který šířil, a spravedlností, po které toužil. Syn Honza dokonce vyjádřil na adresu svého tatínka větu, kterou by rád slyšel každý otec z úst vlastního syna: „Byl to největší frajer, jakého znám.“

O lidech jako pan Arnošt Ježíš Kristus říká: „Vy jste světlo světa.“ Jako sůl potřebuje svět lidi, kteří vyznávají křesťovské hodnoty, tak jak je vyznával váš drahý zesnulý. A tak můžeme dál nést jeho pochodeň tichosti, spravedlnosti a pokoje a stávat se světlem pro své okolí.

Pan Ernest byl výjimečný člověk. Zůstane po něm prázdná. Ale je tady někdo, kdo s námi zůstává. Kdo je nám nablízku ve všem, čím v životě procházíme. Dovolím si říci, že je to ještě větší frajer, než byl pan Ernest. Někdo, kdo je zdrojem světla, které pan Ernest vyzařoval. Někdo, kdo o sobě prohlásil: „Já jsem světlo světa, kdo mne následuje, nebude tápat ve tmě, ale bude mít světlo na cestu života.“ Je to Ježíš Kristus, který existuje od věčnosti. Díky němu vše vzniklo a trvá. Je zdrojem všeho života a pro lidi se stal světlem na cestě k Bohu. To světlo přemáhá temnotu světa i smutku, a temnota ho nikdy nepřekoná. Amen. (hk)

Bůh tiší bolest, žehná a povolává

Na odpolední bohoslužbě sboru církve adventistů v sobotu 4. června kázal farář Církve československé husitské Lukáš Bujna. Těšil zkroušená srdce přítomných, většinou pozůstalých po Arnoštovi Biharym, nadějí na vzájemné shledání s Ježíšem Kristem na věčnosti. Připomněl, jak Pán Bůh rozumí člověku v jeho žalu, když přijde o milovaného člověka. Sám si totiž protrpěl smrt svého drahého Syna, když ho lidé křížovali. V druhé části bohoslužby žehnal dětem a jejich rodičům a sám si

také nechal od dětí požehnat. Bohoslužba v sobotu 11.6. je společná se slavností Večeře Páně dopo-

ledne od 9:30, v sobotu 18.6. bude odpolední bohoslužba od 14 hodin a pak odjíždíme na romskou misií do K. Varů.

Na pomoc postiženým

Vedoucí oddělení diakonie a sociální služby Církve adventistů sedmého dne v Čechách Daniel Hrdinka a odborný garant problematiky služby lidem se speciálními potřebami a autor nové knihy Člověk s handicapem v křesťanském společenství Josef Slowík zvou na informační a inspirační setkání zaměřené na službu lidem s postižením (se speciálními potřebami, handicapem). Uskuteční se v sobotu 25.6. od 14 hodin v modlitebně

CASD v Karlových Varech, ulice Plzeňská 49. Zájemci, přihlašte se na adresu socialnisluzba@ceskesdruzeni.cz do pátku 20. června. Na programu je základní seznámení se službou lidem se speciálními potřebami, představení aktivit pro postižené, vysvětlení záměru a možnosti rozšiřování služby v našem regionu a možnost sdílet své zkušenosti ze služby znevýhodněným lidem, náměty a odpovědi na dotazy. (tk)

DĚTI

Hadovka

Starší děti čeká od 7.7. prázdninový tábor na Hadovce s táborovou hrou na tajnou vojenskou misi. Akce se koná na tábořišti Hadovka u Konstantinových Lázní. Organizátoři prosí rodiče a další dobrovolníky o pomoc s výstavbou a pak sklizením tábora. Stavba bude probíhat ve dnech 3. až 6. 7., na místě je možné přespát. Bližší informace podá Petr Vrba na telefonu 607862068. (hk)

„Jestliže budete opravdu poslouchat má přikázání, která vám dnes udílím, totiž abyste milovali Hospodina, svého Boha, a sloužili mu celým svým srdcem a celou svou duší, dám vaší zemi déšť v pravý čas, déšť podzimní i jarní, a budeš sklízet své obilí, svůj mošt a olej a na tvém poli dám růst bylině pro tvůj dobytek; budeš jíst dosyta. Střežte se, aby se vaše srdce nedalo zlákat, takže byste se odchýlili, sloužili jiným bohům a klaněli se jim. To by Hospodin vzplanul proti vám hněvem a zavřel by nebesa, takže by nebylo deště, z půdy by se nic neurodilo a vy byste v té dobré zemi, kterou vám Hospodin dává, rychle vyhynuli. Tato má slova si vložte do srdce a do své duše, přivažte si je jako znamení na ruku a ať jsou jako pásek na čele mezi vašimi očima. Budejte jim vyučovat své syny a rozmlouvat o nich, ať budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, ať budeš uléhat nebo vstávat. Napíšeš je na veřeje svého domu a na své brány, abyste na zemi, o které Hospodin přísahal vašim otcům, že jim ji dá, dlouho žili vy i vaši synové, aby vaše dny byly jako dny nebes nad zemí.“ (5. kniha Mojžíšova, 11. kapitola 13. - 21. verš)

Tento text očekává, že ti, kdo věří Hospodinu, tak budou naslouchat jeho přikázáním a že to budou dělat kvůli jeho lásce. To znamená, že to budou dělat kvůli tomu, že vědí, že je Bůh miluje. Lze mu

ale rozumět i tak, že pokud mu budou naslouchat, tak ho začnou milovat. Tím, že naslouchají jeho přikázáním, tak se do něj zamilují. Druhým následkem je, že Hospodinu začnou spontánně sloužit. Příčina toho přitom není v mých schopnostech naslouchat, ten potenciál je v těch přikázáních.

Slova do srdce

To není zákonictví. Podle našeho textu totiž místo těchto přikázání není na papíře, ale v našem srdci a v naší duši. A poznáme, že tam jsou podle toho, že milujeme Hospodina a jsme ochotni být mu k dispozici pro to, co on chce. Ne, že si nárokujeme, aby on byl k dispozici nám pro to, co chceme my. Rozumíme tomu rozdíl?

Kromě těchto spirituálních následků, které se týkají našeho srdce a duše, mají Hospodinova přikázání ještě důsledky v našem okolí. Jakmile přes uši vstoupí dovnitř a jsou tam, tak se to projeví i v okolí, neboli Hospodin na to, že jsou jeho přikázání v našem srdci a v naší duši, bude reagovat takto:

„Dám déšť vaší zemi.“ Sucho nebude tehdy, pokud my dopravíme přes sluch jeho přikázání do svých srdcí a duší. A obráceně to platí také. Pokud tam přikázání nebudou, tak bude sucho. Což má další následky. Jakmile bude déšť, tak já si nasbíráím obilí, mošt a olej, bude-li déšť, bude na poli zelená bylina. Bude-li déšť, bude mít dobytek co žrát, budu mít co jíst já, neboli budu sytý. Budu žít kvalitní život. Nebudu mít nedostatek základních životních potřeb. To není následek deště, to je pořád následek naslouchání Hospodinovým přikázáním.

My si ale myslíme, že déšť vůbec nesouvisí s poslušností Hospodinovým přikázáním. Déšť přeci souvisí s jinými mechanismy – třeba s El Niñem, s ozonovými dírami nebo s oteplováním naší planety, to znamená se smogem. Déšť je pak vlastně výsledkem působení neosobních meteorologických mechanismů. Takhle jsme si zvykli o tom přemýšlet, takže nás se pak netýká, jestli země je suchá, jestli je zelená bylina, jestli dobytek má co žrát. Začne se nás to týkat, až my nebudeme mít co jíst, ale to už bude pozdě. Tenhle mechanismus jsme vytvořili možná proto, aby se nás to netýkalo. Jsme zde konfrontováni s jiným mechanismem, na který nejsme zvyklí, kterého se lze zmocnit jenom důvěrou, vírou.

Text ale pokračuje dál.

(Pokračování na další straně)

Jediný příkaz, který tam je, je v 16. verši, jediný nárok, jediný pokyn na jednání: „Soustřeďte se, aby vaše srdce netlachalo.“ Člověk tlachá tehdy, když nemá svoje mluvení pod kontrolou, když ho nechá volně proudit, působit. A srdce tlachá tehdy, když není naplněno Hospodinovými příkázáními, když má možnost dělat si, co chce, když není spravováno Hospodinovými příkázáními. Tento text říká: dejte si na to velký pozor, ohlídejte si to, je velmi nebezpečné nechat srdce bez kontroly. Nevpustit Hospodinova příkázání přes uši do srdce je velmi nebezpečné, má to nebezpečné důsledky.

Ty jsou dvojího typu – náboženské a ekologické (existenciální). Náboženské – jakmile váš život nebude zevnitř určován mocí Hospodinových příkázání, tak vy se odvrátíte od Hospodina, začnete sloužit jiným bohům a dáte se jim k dispozici. V textu se neřekne, kdo jsou to ti cizí bohové, jenom se konstatuje, že budete vydáni někomu jinému a budete dělat to, co on chce. Budete v moci jiných sil. A to se projeví tak, že přestane přšet a doplatíte na to. Nebude úroda a rychle zahynete, je řečeno Božím lidu. Příčina je v tom, že jste si neohlídali srdce, to znamená, že jste se nepostarali, aby srdce bylo ovlivňováno Hospodinovými příkázáními. To jsou následky. Sucho našeho života nás informuje o našem duchovním stavu.

Druhá polovina textu od 18. verše říká totéž jinými slovy. Očekává se, že budeme aktivně klást jeho slova (příkázání) na naše srdce. Možná je to následek toho sucha, možná teprve to sucho s námi zacvičí natolik, abychom se sebou něco udělali, abychom se těm jeho slovům vystavili. Proto je to za sebou.

První krok je, že musí být Hospodinova příkázání vevnitř. Jakmile jsou vevnitř, pak je to na nás také vidět, je to vidět na ruce (na našich činech) a na čele mezi očima (na tom, jak myslíme a navenek). Je-li tam něco, tak je to na nás vidět. Další krok je učít tomu své děti. Komu je určeno to, co máme uvnitř? Dětem, nové generaci, jim je třeba to předat. Proč? Aby oni začali mluvit, aby je ta slova přivedla k mluvení, aby jim určila jejich mluvení. A oni když začnou mluvit, tak to i z nich bude slyšet. Kdy? Vždycky a kdykoli.

Čtyři slovesa – Když usednete v domě, když chodíte po cestě, když ulehnete a když povstanete. To jsou slovesa, která popisují naše činnosti vykonávané úplně automaticky, o kterých vůbec nepřemýšlíme. Takhle přirozeně se předávají i hodnoty nové generaci.

A pak to pokračuje poslední větou – napíšeš je na rámech svého domu a na svých branách. To, co máš v sobě, poznamenává nejenom tebe, nejenom tvoje syny, ale všechny, kdo tvoří tvůj dům, a

všechny, kdo tvoří komunitu, jejíž jsi součástí. Takhle se to šíří. Jakmile to máš v sobě spontánně, přirozeně a zcela automaticky to ovlivňuje tvoje okolí. Tím, co máš v sobě od Boha, kultivuješ svoje okolí. Schopnost kultivovat mají jenom Hospodinova slova. To znamená jenom jeho příkázání, ne naše myšlenky, názory, ne naše ideologie, ne naše představy, jenom jeho slova mají tu moc kultivovat duši člověka.

A závěr zní: kvůli tomu se rozmnoží tvé dny a dny tvých synů na zemi tam, kam vás Hospodin pošle. Nemůže to asi znamenat, že naše dny budou mít 36 hodin, abychom stačili ještě víc, než stačíme. Pravděpodobněji to neznamená kvantitativní rozmnožení, ale kvalitativní. Ty dny, které takto prožijeme, nebudou marné. Život nám neproteče skrz prsty. Když se ohlédneme, nebudeme mít pocit, že jsme ten svůj život promarnili. Jediné zhodnocení našeho života je spojeno s tím, že do sebe pustíme Jeho příkázání. Potenciál jeho příkázání se projeví tím, že prožijeme kvalitní život. To už jsme v textu na začátku četli. Tady je řečeno totéž jinými slovy – rozmnoží se naše dny.

Text končí optimisticky. Kvalita našeho života je přímo spojena s Hospodinovým slovem, s jeho příkázáními v našem srdci a v naší duši. Odvažme se tomu důvěřovat.

AKCE V ČERVNU

Není-li uvedeno jinak, koná se akce v Modlitebně církve adventistů v Sokolově na Šenvertu, Kraslické ulici 14

KAŽDÉ PONDĚLÍ A STŘEDU 16:30
Biblická hodina a zkouška romské skupiny Boží cesta

KAŽDÝ ČTVRTEK 18:00 Návěk zpěvu s Hedou Bauerovou

KAŽDÝ PÁTEK 15:30 Příprava hudebníků, zpěváků a účinkujících na romskou bohoslužbu a zahájení soboty, 18:30 Studium Bible s Kábrtovými: Desatero,

PÁTEK - NEDĚLE 3.-5.6. Víkend s poznáváním Bible pro mládež na Božím Daru v chatě Chajdovka, vedou Marek Harastej a Martin Lindtner

SOBOTA 4.6. 9:30 Sobotní škola: Ježíš v Jeruzalémě, 11:00 Kázání T. Kábrta, 16:00 Bohoslužba s romskou skupinou Boží cesta a Lukášem Bujnou

PONDĚLÍ 6.6. 13:00 Pohřeb Arnošta Biharyho v Lokti na hřbitově

SOBOTA 11.6. Společná bohoslužba s Večeří Páně 9:30 Sobotní škola: Události posledních dnů, 11:00 Kázání B. Zámečnicka, 13:00 Odpolední program s Novákovými

ÚTERÝ 14.6. 18:00 Modlitební setkání u Novákových v Těšovicích 72

ČTVRTEK 16.6. 18:00 Setkání výboru sboru ve sborovém domě s hosty D. Hrdinkou a S. Kaňokovou

SOBOTA 18.6. 9:30 Sobotní škola: Ježíšovy poslední dny, 11:00 Kázání: F. Byrtus, 12:00 Členské a sborové shromáždění, 14:00 Bohoslužba s romskou skupinou Boží cesta a

Kábrtovými, 18:00 Romská misijní bohoslužba v modlitebně v K. Varech, Plzeňská 49

NEDĚLE 19.6. 15:00 Setkání žen Karlovarského kraje

PONDĚLÍ 20.6. 18:00 Úvod do Bible s T. Kábrtem v Klubu Šnek v bývalém kině v Kraslicích: Chvála hranic

ÚTERÝ 21.6. 18:00 Úvod do Bible s T. Kábrtem v Městské knihovně Loket: Náboženství a násilí

SOBOTA 25.6. 9:30 Sobotní škola: Ukřížování a vzkříšení, 11:00 Kázání: J. Bauer ml., 13:00 Odpolední program s Bauerovými, 14:00 Setkání zaměřené na službu lidem s postižením v modlitebně K. Vary, 16:00 Bohoslužba s romskou skupinou Boží cesta a T. Kábrtem

SOBOTA - NEDĚLE 25.-26.6. 13:00 Víkend s dětmi na hradě Hauenštejn u Stráže nad Ohří

ÚTERÝ 28.6. 18:00 Modlitební setkání u Zámečnickových v Sokolově, Atletická 2221

ČTVRTEK 30.6. 17:30 Premiéra amerického filmu They Sharrockové „Než jsem tě poznala“ o vztahu pečovatelky a postiženého, kino Alfa Sokolov

ČTVRTEK - NEDĚLE 30.6.-3.7. Křesťanský hudební festival pro mládež Try & Play v Městských sadech Kraslice s L. Křížkem, Kalwichek aj. viz www.tryandplay.krestan.org

Více na [//sokolov.casd.cz](http://sokolov.casd.cz)